

»strike«, ker se jim dozdeva, da se jim daje preveč ur dela, premalo pa plačila. Čas dela bi radi prikrajšali, plačilo pa nategnili, to pa pojde vendar-le težko!

Koroško. Zborovanje slov. polit. društva v Celovcu je bilo uno sredo v resnici sijajno in zvečer pri Leonovi slovesnosti je bilo neki nad 700 ljudi, med njimi veliko slov. kmetov in kmetic. Gostov pa je bilo tudi iz Ljubljane, iz Celja in Maribora. — V novem času poučuje po raznih slov. občinah dr. Kramar, potovalni učitelj, o živinoreji in sadjereji. Želeti je, da se tako poučevanje razglasi poprej v slov. listih, sicer kmetje ne izvedo za-nj in se ga torej tudi ne vdeležijo v takem številu, kakor bi se ga radi.

Kranjsko. Za dopolnitev mestnega zastopa v Ljubljani se vršijo prihodnje dni volitve in se večinoma prejšnji moške izvolijo, če so »naprednjaki«, sicer pa se letos nihče prav ne zanima za te volitve. — Za Bleško jezero utegne nastati huda pravda, kajti posestnik gradú si trdi pravico do njega ali tudi kmetje ne morejo njemu prepustiti pravice do jezera. — V Kočevji se napravi nemška sirotišnica, toda denar za-njo se vsprejema tudi iz slov. žepa.

Primorsko. Dunajski knez in nadškof, kardinal dr. Gruscha so se une dni mudili v Gorici ter potem odpotovali v Rim. — Vlada je razpustila mestni zastop v Trstu, tedaj malo časa prej, ko bi bile nove volitve. Zakaj je vlada to storila? Pravi se, da so v zastopu že pripravljali neko iredentovsko častitko za kralja Umberta in to bi bila vendar-le sramota za — avstrijsko mesto. Kaj takega je prav verjetno.

Hrvaško. Madjarom je prav neljubo, da se v hrv. listih ne hvali »madjarska svoboda« in vsled tega se zatirajo ti listi prav madjarski — z zaplenjevanjem. Malo kaj reči zoper ogersko vlado je dovolj uzroka, da se list zaseže. — V Varožljino so imeli v nedeljo veliko slovesnost, iz veselja, da sta se zjedini stranki, kateri ne trobita iste pesmi z »narodno stranko«, ki je v službi ogerske vlade. Dobro, če ostanete le tudi edini!

Ogersko. V ponedeljek je nek Czolics, prej v službi nadškofa v Ostrogonu, prišel v palačo sedanjega kardinala ter ga prosil, naj ga vzame zopet v službo, ali kmalu zatem je potegnil nož ter planil nad kardinala. K sreči pa je bil tajnik dr. Kohl v izbi in je skočil še v pravem času pred morilca; v tem pa je Czolics sunil petkrat svoj nož v tajnika in ga je težko ranil, kardinala pa ni več utegnil prebosti, ker so drugi strežaji prihiteli in morilca prijeli. — Dne 21. maja hočejo honvedí, madjarska deželna bramba, ovenčati spomenik tistih Madjarov, ki jih je avstrijska vojska leta 1848 posekala, ko je dobila Budo v roke. To »venčanje« meri zoper avstrijsko vojaštvo.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so vsprejeli v petek 260 ogerskih romarjev ter so govorili z vsacim posebej. Nazadnje pa so dali njim, pa še posebej apostolskemu kralju t. j. našemu svitlemu cesarju, apostolski blagoslov. Svtili cesar stojé v posebni časti pri sv. očetu.

Italija. V četrtek pride nemški cesar Viljem II. v Rim ter se vsprejme z veliko častjo: topovi bodo 101krat zagrmeli, ko stopi iz železnice in dan pozneje bode ogledovanje italijanskega vojaštva. Dne 24. aprila pa pojde cesar Viljem k sv. očetu Leonu XIII.

Francija. Sadi-Carnot je vendar-le našel mož za novo ministerstvo. O njih se zatrjuje, da so vsi postenjaki, vendar pa jim nihče ne napoveduje, da obsedijo dalje časa na ministerskih stolih, kajti nobena stranka jih ne podpira z veseljem. — Mestni zastop v Parizu potrebuje 276 milj. za občinske potrebe, v tem pa še

vsako leto jemlje na posodo, kedar mu zmanjka denarja. Tako je gospodarstvo, kjer se dela brez Boga!

Anglija. Une dni je bila pri Gladstonu velika deputacija trgovcev ter mu je prigovarjala, naj opusti misel na irsko ustavo: ona je na škodo imovitim prebivalcem, ne koristi pa veliko Ircem. Zadnje sicer verjamemo, ali da je ustava na škodo bogatcem, to naj verjame, kdor more! Gladstone tudi ne more tega verjeti ter ni obljubil trgovcem na ljubo odjenjati, ampak hoče dognati delo, ki se mu dozdeva potrebno. Dobro!

Nemčija. Česar že dolgo v nemški državi ni bilo treba, to je novo posojilo, ali letos vzame se 160 milj. na posodo. Tacih, ki imajo za to denar k redu, se ne manjka; denarja dobi po takem vlada lahko. — Tudi pri Nemcih je ljudij, katerim ne diši prav postava o nedeljskem počitku, vendar pa se izpolnjuje ta postava ondi veliko bolje, kakor se pri nas. Zakaj? Ker vlada gleda na to ter kaznuje vsak prestopok zoper postavo. Bodi še pri nas tako!

Rusija. Poslanik v Berolinu, grof Šuvalov porvne se na svoje mesto v Berolin in misli se, da bode odslej pogodba za trgovinsko zvezo hitreje gotova. — Nekateri listi pripovedujejo, da je upanje na zvezo Italije z Rusijo, oziroma s Francijo; nam se dozdeva, da doslej ni upanja na tako upanje. Lahki se držijo: svojih nemških zaveznikov še gotovo tudi na dalje.

Bolgarija. Princ Ferdinando Koburški se je odpeljal z večjim spremstvom skozi Dunaj v Píso ter bode ondi dne 20. aprila njegova poroka. Za mlado kneginjo pripravljajo veliko daril, posebno so gospé v tem jako marljive, denarja je za-nje veliko na ponudbo.

Srbija. Liberalci delajo z vso silo na to, da jim ostane večina v skupščini in zato bodo več volitev ovrgli, kajti pri novi volitvi upajo priti do zmage. To je že mogoče, ker imajo silo, vojaštvo na razpolaganje. — Imeli so na večih krajih hud potres, vasi Svilanjac in Jagodina ste blizo vkončani. Vlada je poslala pomoč v denarjih in v delalcih, katerih je treba, da se izkopljejo ljudje, ki so ostali v razvalinah.

Turčija. Madjari so posebni prijatelji Turkov že od nekaj in to kažejo tudi sedaj, ko napravijo v začetku maja veliko romanje v Carigrad. Ni dvoma, da bode tacih »romarjev« lepo število!

Afrika. V Kahiru imajo zelišča, ki so rastla kacic 4000 let pred Kristusom, našli so jih v piramidah in pozna se jim še tudi barva. Če je le resnica!

Amerika. V Braziliji je po nekaterih krajih ustaja, več mest je v rokah ustajnikov. — V Chicagu so se skujali delalci, ki so v službi društva, katero dela poslopja za razstavo. Po novih poročilih pa so se udali delalci in je torej upanje, da se dodelajo poslopja še v pravem času, sicer pa bi bila cela razstava v nevarnosti.

Za poduk in kratek čas.

Smrtni angelj na zemlji.

Pravljica, poslov. Fr. Fr.

(Konec.)

Angelj obišče siromašno in bolno ženo. Razveselila se je, ko sliši, da jo je prišel nebeski poslanec obiskat; ali da bi morala umreti, pač noče nič slišati. Angelju pravi: »Včeraj bil je gospod občinski predstojnik pri meni in mi je povedal, da bode me dal v siromašnico, kjer bodem imela toplo posteljo in dobro postrežbo; namreč jesti in piti, kar mi bode srce poželelo. Sem od mladih let že v siromaštvu živim, zato bi rada skusila, kako se človek počuti, kadar ima vsega

obilo. Zato ne bodite hudi, gospod angelj; Vi ste mi res dobro namenili, za kar sem Vam iz srca hvaležna. Boste že še našli koga, ki bode z veseljem šel z Vami v nebo. Gospod angelj, vem že jaz za enega. Na koncu vasi v hiši na levo je beloglavi Peter doma; ta je ob vse svoje premoženje prišel, in se ne more siromašine navaditi.

Smrtni angelj poda se k Petru, ter mu reče: »Slišal sem, da si vse svoje premoženje izgubil.« »Res gospod«, reče osorno Peter, »tako je. Siromaštvo me stiska. Prosjaska juha mi ne diši, ker sem poprej vsega obilno imel.« »Pojdi z menoj v nebesa«, vabi ga prijazno angelj, »tam ne poznamo siromaštva; gledanje božjega obličja vse in vsakega obogati.« »To se mi dopade«, odgovarja beloglavi Peter, »pridi čez šest tednov zopet k meni«. Imam namreč loterijno srečko in v šestih tednih bode žrebanje. Mogoče, da zadenem, bodem zopet bogat, ako pa ne, potem pa grem rad s teboj.« »Gospod Bog pa hoče, da mu že dnes ljudij v nebesa pripeljam«, reče žalostno angelj. »O, zato ti pa jaz ne morem pomagati«, reče Peter. »Veš kaj! Ne daleč od todi stanuje mlado dekle z imenom Helena. Imela je ženina, pa postal ji je nezvest, in zaradi tega zmirom joka. Pojdi, hočem ti pot pokazati. Peter pelje angelja v hišo, kjer je zapuščena nevesta pri mizi sedela in jokala. »Ubogi otrok«, reče angelj; »kako hudo mora biti, v mladih letih to doživeti. Glej, pridem iz neba, kjer goljufija in zvijača nimata prostora. Hočeš iti z menoj tje? Z veseljem zakliče goljufano dekle, »pa hitro spremeni svoje misli, ter reče angelju, da ne gre z njim. »Oni nezvestnež, kateri mi je to britkost napravil, bode si mislil, da sem jaz zaradi tega od žalosti umrla; tega veselja mu rada ne napravim«.

Smrtni angelj mora oditi, ne da bi kaj opravil. Zapusti vas, ter koraka proti bližnjemu mestu. Tamkaj upa najti ljudij, kateri bodo voljni iti z njim v nebesa. Med potjo pride do malega grada, v katerem, kakor se mu je povedalo, živi nek nesrečni, zapuščeni knez, njegovo nezadovoljno in nehvaležno ljudstvo ga je iz dežele izgnalo. »Tu bode gotovo kaj za-me«, misli si angelj, ter stopi v grad. Ali kadar knez sliši od angelja, kaj da išče in hoče pri njem, mu odgovori: »Ako ne bi bil jaz ravno dobil iz moje prejšnje dežele za-me ugodnega poročila, šel bi morebiti s teboj. Pa zdaj mi pišejo moji prijatelji, da je ljudstvo zopet za-me, hoče sedanjo neveljavno vladno vreči in mene za kneza nazaj poklicati. In to veselje bi se vendar rad doživel. Ne jezi se tedaj, angelj, nad menoj, pa našel boš v bližnjem gozdu puščavnika, kateri se že mnogo let pripravljaja za nebesa.«

Angelj se mu zahvali, poda se v gozd, kjer najde puščavnika. Pobožni mož klečal je pred podobo Križanega in pobožno molil, ali ko zagleda smrtnega angelja, vidno se prestraši, ter mu resnobno reče: »Prišel si še prerano, nisem še vreden iti v nebeško kraljestvo. V mladosti sem veliko grešil in se še za one grehe nisem zadosti pokoril«.

Ves žalosten zapusti angelj puščavnika in nadaljuje svojo pot. Naproti mu pride tropa otrok. Angelj vstopi med nje ter njim pripoveduje mnogo lepega o nebesih; kako dober je Oče nebeški in kako lepo se igrajo angeljci med seboj. Otroci so ga vestno poslušali, in bili so vsi željni videti dobrega nebeškega Očeta in igrajoče angeljce.

Tedaj prejme angelj najmanjšega za roko, da bi ga vzel seboj k nebeškemu Očetu; pa otrok začne milo jokati in ljubo mamno klicati. Ker angelj ni hotel sile rabiti, zapusti otroke. V mestu, v katero je na to dospel, hodil je od hiše do hiše, sosed ga je poslal k sosedu; nikdo pa ni bil pri volji iti z njim. Nastal je

večer, smrtni angelj se vzdigne sam, ves truden in žalosten, proti nebu. Pred prestolom Vsegamogočnega pade na kolena in reče: »Gospod, odpusti mi, ker pridem brez uspeha nazaj. Vprašal sem dosta ljudij, kateri bi bi bil voljen iti v nebeško kraljestvo, pa vsaki je imel poseben vzrok za izgovor, zakaj da noče in se ne more iti z menoj«.

Gospod Bog na to odgovori: »Poslušaj me! Ker nobeden človek ni bil voljen zemlje zapustiti; ne vprašaj zanaprej nobenega več, je-li voljen ali ne. Kolikor ljudij bodeš srečal, vsakega dvajstega mi pripelji, bodi že star ali mlad, siromak ali bogat, nevednež ali visoko učeni gospod, zdrav ali bolan. Podaj se zopet na zemljo in počni jutri naloženo ti opravilo!« Smrtni angelj se pred Bogom hvaležno prikloni, in drugi dan začne izpolnjevati voljo svojega Gospoda, in jo se izpolnjuje do današnjega dne.

»Zdaj veš, Julika«, reče mati, »zakaj umrjejo ljudje različne starosti«.

Smešnica. »Ali imate«, vpraša sodnik, predno izreče sodbo, »ali imate še reči kaj v zagovor?« »Oj«, odvrne zatoženec, »oj, zlahitni gospod, imam veliko imam, ne za-se, pač pa za mojega zagovornika. Če bom jaz obsojen, kdo pa bode se potem njega si prosil za zagovornika?«

Razne stvari.

(Knezoškofsekovski.) Nj. ekselencja dr. Zwerger so bili zadnjo nedeljo v Mariboru ter so popoldne si ogledali zavod čč. šolskih sester pri Sv. Petru pri Mariboru. Le-te sestre so iz matrne hiše v Gradci, torej iz Graške škofije.

(Romanje.) Mil. knezoškof dr. Mihael Napotnik in Nj. eksc. knezoškof Graški so se odpeljali v ponedeljek s koroško železnico, torej skozi Pontebo v Rim ter že dojdejo tje dnes popoldne.

(Slov. romarji.) Iz naše škofije se vdeležuje slov. romanja 11 duhovnikov in sicer. čč. gg.: Belsak, Slander, Kocuvan, Švarc, Fröhlich, Tomažič, Rančigaj, Frangež, Moravec, Škorjanec in Vurkelje in drugih je 24, torej vseh vkupaj 35. Vseh slov. romarjev pa je nad 300.

(Katoliško podporno društvo) za podporanje šole čč. šolskih sester v Celji ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 16. aprila ob 3 uri popoldne v gostilni pri »Belem volu« s tombolo. Pri tej priložnosti se bode volil tudi nov odbor za prihodnja tri leta. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Opominj.) Po naši škofiji se klati nek agent ter ponuja svetilnice za večno luč v cerkvi. Kakor se nam poroča, so svetilnice sicer dobre, toda mož, ki jih ponuja, ne stoji v službi tiste tvrdke, ki jih izdeluje. Navedka na naročilo torej ona ne všteje in tudi svetilnic ne pošlje, če jih človek sam ne naroči pri njej.

(Umrl) je č. g. Alojzij Urban, duhovnik v pokoji, v Heluanu v Afriki, kjer že iskal zdravja, po dolžji, mučni bolezni, v svojem 27. letu. Naj počiva v miru!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je darovala slavna posojilnica v Konjicah 25 gld. in č. g. Ivan Kumce v Št. Juriji ob Ščavnici ter č. g. Jože Sorglehner, župnik v Cirkovicah, vsak po 2 gld.

(Tamburica) se vseljuje v novem času že skorej v vsa društva in po pravici, kajti sliši se jako prijetno. Tudi v čitalnici v Mariboru se ustanavlja tamburaški zbor in kakor se kaže, udeleži so ga lepo število gospodov raznih stanov.